

DOPIS O. LOUISE LOUGENA, GENERÁLNÍHO PŘEDSTAVENÉHO OMI, K ZAKONČENÍ ROKU OBLÁTSKÝCH POVOLÁNÍ

L.J.C. et M.I.

Milí bratři obláti a vy všichni, sestry a bratři, kteří žijete oblátské charisma,

o letošním svátku obrácení svatého Pavla slavíme 203. výročí založení naší kongregace. Zároveň zakončujeme „Rok oblátských povolání“, který jsme společně prožívali jako odpověď na výzvu Kongresu o pastoraci mládeže a Kongresu o oblátských povoláních, kterou převzala také Generální kapitula z r. 2016. Rok povolání pomohl v kongregaci zesílit povědomí o naší odpovědnosti týkající se víry v budoucnost kongregace jako nástroje misijní evangelizace v církvi. Jsme voláni k tomu, abychom se modlili za povolání k oblátskému řeholnímu životu, tedy do řad oblátů se sliby, kteří by žili charisma sv. Evžena, a zároveň na těchto povoláních pracovali.

Když přemýšlím o tomto končícím roku, napadají mě hlavně tři myšlenky: myšlenka na vděčnost, na závazek/angažovanost a na obrácení.

Nejprve vděčnost. Celá kongregace je Bohu za tento Rok oblátských povolání vděčná. Ukázal nám totiž, jak je služba ve prospěch povolání něčím mnohem obsáhlejší, než je jen pouhé jmenování jednoho obláta zodpovědného za nábor mladých mužů pro poslání kongregace. Služba povolání je podstatnou součástí života a poslání každého oblátského správního celku a týká se každého z nás: oblátů, laiků, jiných řeholníků atd. Vděční jsme i všem oblátským jednotkám, které se pro obnovu služby povolání pustily do kreativních a odvážných počinů, často navzdory velmi obtížným podmínkám. Na mnoha místech přispěli k této snaze s velkým nasazením i asociovaní laici. I vám díky za vaši ochotu a podporu!

Musíme být vděční i za to, že nám Rok oblátských povolání pomohl k tomu, abychom oslovili mladé muže a ženy s otázkou po jejich angažovanosti v jednom z mnoha možných způsobů prožívání našeho charismatu: jako laici v našich skupinách, v našich farnostech napříč celým světem, jako muži a ženy v sekulárních institutech nebo i jiných řeholních kongregacích, jako seminaristé nebo zasvěcené panny. Všichni se musíme zapojit do doprovázení mladých na cestě rozlišování eventuálního oblátského povolání v jeho mnohých podobách.

Zadruhé nám na konci Roku oblátských povolání slovo závazek/angažovanost připomíná naši zodpovědnost za předkládání a nabízení oblátského života a misie mladým lidem a za povzbuzování jejich velkorysosti, nadšení a také schopnosti snít ve prospěch služby Boží misie. Učinit definitivní závazek často nahání dnešním mladým lidem strach, a také proto musíme být pohotoví, chápat se iniciativy, vybízet je k tomu, aby možnost života oblátského charismatu brali v potaz, a pak je musíme trpělivě doprovázet. Nasazení každého obláta ve prospěch služby povolání je výrazem naší lásky k chudým, kteří křičí po spáse, a našeho přesvědčení o tom, že oblátské povolání zaujímá v poslání církve důležité místo. Stačí si vzpomenout na slova papeže Františka, která 7. října 2016 pronesl k členům Generální kapituly a která se týkala naší budoucnosti a potřeby našeho charismatu pro církev.

Zatřetí je pak Rok oblátských povolání výzvou k obrácení pro všechny, kteří chtějí oblátské charisma žít. Musíme být znamením komunitního života vyznačujícího se radostí a štěstím, modlitbou a odpuštěním, duchem přijetí a pohostinnosti, který se živí bratrským sdílením. Musíme uvěřit tomu, že právě svědectví autentické evangelní lásky žité obláty je tím, co přitáhne mladé lidi k tomu, aby se k naší misii připojili. Neustálé „obracení se“ vedoucí k životu svatosti je nezbytné k tomu, aby další lidé mohli učinit zkušenost toho, co chtěl sv. Evžen: zkušenost lásky mezi vámi a vášně pro misii ve prospěch chudých.

Vyzývám tedy každého z nás, aby za Rok oblátských povolání projevil svou vděčnost. Zbývá nám, abychom ve svých správních celcích dali vzniknout kultuře povolání a abychom znovu zaslechli Evžena de Mazenod, jak nás vybízí k trvalé konverzi na cestě svatosti. Dnes je to možná ještě naléhavější než v jeho době. Církev naléhavě potřebuje světce, muže a ženy, kteří by svůj křest žili v předních liniích jako misionáři a proroci, po boku těm, které společnost vylučuje a kteří pro ni nemají žádnou cenu.

Nedávná synoda, která se v říjnu 2018 věnovala mladým, víře a rozlišování povolání byla úžasným potvrzením našeho Roku oblátských povolání. Vyzvala církev k tomu, aby byla společenstvím, které mladým naslouchá, doprovází je a spolu s mladými rozlišuje jejich povolání.

Ježíšova Matka Maria nás stále povzbuzuje k tomu, abychom „*dělali to, co nám řekne.*“ Ať nám tedy naše dobrá Matka pomůže žít milost, kterou jsme během tohoto Roku oblátských povolání obdrželi.

Laudetur Jesus Christus et Maria Immaculata!

otec Louis Lougen, OMI
Řím, 25. leden 2019